

Analyse vonnis d.d. 12 maart 2025

Van : [REDACTED]
Aan : [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] en
Datum : 10 april 2025

1. Inleiding

1.1 Met deze notitie wordt kernachtig benoemd wat ondeugdelijk is aan de overwegingen en de oordelen van de rechtbank Den Haag in de procedure van het collectief vs [REDACTED] c.s. bij vonnis van 12 maart 2025. De conclusie is dat het vonnis door foute overwegingen, gebrekkige motivering en onjuiste feitelijke en juridische grondslag niet in stand kan blijven en hoger beroep raadzaam en kansrijk is.

1.2 Die conclusie dringt zich reeds op door het eigen oordeel van de rechtbank dat het ondermijningsdocument een gebrekkig en schadelijk smaadschrift is waarin meningen als feiten worden gepresenteerd. Zie de overwegingen onder 4.8 en 4.9 van het vonnis:

4.8 (...) het betreft vooral de meningen, conclusies en ervaringen van [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED]. Deze zijn per definitie subjectief maar worden in het document als feitelikheden gepresenteerd. Daar waar uitlatingen en ervaringen van andere personen ter onderbouwing van hun relaas worden aangehaald, kan niet worden gecontroleerd of dit overeenkomstig de waarheid is gedaan en of de context juist is weergegeven. Er zijn geen voetnoten of bijlagen die kunnen worden geraadpleegd om de standpunten op waarde te schatten. Verder zijn de bewoordingen en kwalificaties in het document geregeld sterk gekleurd, zoals "malversaties", "vazallen", "karaktermoord" en "beerput". Bovendien staat in het document dat onder "ondermijning van de democratie" wordt verstaan "de bestuurssituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld". Er wordt meermaals de conclusie getrokken dat daarvan sprake is, maar veelal gaat het om ondermijning in de zin van belemmering en ongewenste beïnvloeding. Dat sprake is van een strafrechtelijk verwijtbare ondermijning staat niet vast maar wordt wel geïmpliceerd ("maffiapraktijken" en "Witte boorden-onderwereld") en met name [REDACTED] wordt hiermee in verband gebracht. Dit alles maakt het een onevenwichtig, gebrekkig en sterk gekleurd document.

4.9 Gelet op dit een en ander kan het document worden aangemerkt als een wezenlijke inbreuk op het recht op de eer en goede naam en op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer aan de zijde van het collectief.

1.3 Dat de rechtbank ondanks dat toch besluit dat de opstellers van het document geen verwijt treft, verklaart de worsteling met de onderbouwing en motivering van het vonnis. De rechtbank heeft het zich moeilijk gemaakt omdat in het vonnis de handelwijze van [REDACTED] c.s. met betrekking tot een evident vals en smadelijk document moet worden vergoelijkt.

Daarvoor moeten nogal wat hobbels worden genomen. Dat blijkt uit de (foute) keuzes die zijn gemaakt door de rechtbank en de kernoverwegingen van het vonnis.

- 1.4 Wat daarbij opvalt is de vergaande slordigheid waarmee de rechtbank is omgegaan met de feiten. Dat leidt in het vonnis tot verhaspeling, onjuistheden en hiaten. [REDACTED] is geen vastgoedondernemer, laat staan horecaondernemer en ook geen oprichter van de lokale partij 'Partij voor de Inwoners' zoals de rechtbank ten onrechte stelt. Deze partij wordt vervolgens foutief als 'PIN' aangeduid, terwijl stichting PIN juist een van de eisers in de hoofdzaak is. [REDACTED] is, in tegenstelling tot wat wordt gesuggereerd, al bijna 25 jaar geen lid meer van het CDA Noordwijk etc).
- 1.5 Ernstiger nog is dat de rechtbank de zaak feitelijk heeft misvormd en versimpeld tot vorderingen van uitsluitend [REDACTED] en [REDACTED] die beiden als "vastgoedondernemer" worden gekwalificeerd. Zie ook de samenvatting op rechtspraak.nl: *Twee vastgoedondernemers Noordwijk niet onrechtmatig behandeld*. Aan de belangen, verdachtmakingen jegens (en vorderingen van) de overige leden van het collectief (onder wie verschillende oud-raadsleden) is de rechtbank ten onrechte voorbij gegaan. Zij zijn feitelijk genegeerd en daardoor is aan het collectief geen recht gedaan.
- 1.6 Ik zal de belangrijkste overwegingen van de rechtbank hieronder samengevat weergeven:

Inzake [REDACTED] c.s.

Het document was een interne inventarisatie van mogelijke integriteitsschendingen en ondermijning van de lokale democratie – "bedoeld voor interne beraadslaging door de burgemeester, onder toezegging van vertrouwelijkheid". Het was niet bedoeld voor de openbaarheid en is niet door [REDACTED] c.s. gepubliceerd. Hierbij past volgens de rechtbank dat dit heimelijk werd gedaan (dus niet in openbaarheid). Het was ook niet bedoeld om aan het licht te komen. Daar hebben de opstellers zich juist tegen verzet.

Burgemeester [REDACTED] gaf opdracht tot het samenstellen van het document en was daartoe bevoegd (ex art. 170 Gemeentewet) "om hem te ondersteunen bij zijn taak als hoeder van de bestuurlijke integriteit van de gemeente Noordwijk". Hier gelden geen zorgvuldigheidseisen voor want het was geen "officieel integriteitsonderzoek".

Het ging namelijk om een inventarisatie van "ervaringen en belevingen" over mogelijke integriteitsschendingen en ondermijning van de lokale democratie. Daar moet dan volgens de rechtbank ruim baan aan worden gegeven vanwege het politieke karakter en een groot maatschappelijk belang. "Voor een feitelijke toetsing van de subjectieve ervaringen en belevingen van de door [REDACTED] geïnterviewde (oud-)wethouders is (daarom) geen plaats".

Het enige dat de rechtbank opmerkt over de feitelijke juistheid en de ernst van de beschuldigingen is dat het document "deels is gebaseerd op openbare bronnen (de twee onderzoeken en andere perspublicaties)". In zoverre bevat het document volgens de rechtbank geen nieuwe verwijten aan het collectief. Alles zou al eens eerder in de openbaarheid zijn geweest.

Inzake uitsluitend [REDACTED]

De verstrekking van de verkorte vorm van het document aan woordvoerders Wonen van de Statencommissie RWE valt onder de immuniteit van art. 22 Provinciewet.

Voor de verkorte vorm van het document gelden dezelfde overwegingen die de rechtbank heeft gewijd aan de aard, inhoud en totstandkoming van het volledige document.

[REDACTED] mocht dit document verspreiden onder statenleden bij wijze van verweer tegen een aanval op zijn reputatie door [REDACTED]

2. Commentaar

- 2.1 Al deze uitgangspunten, de weging daarvan, en de feiten zelf zijn in het vonnis stuk voor stuk geheel of gedeeltelijk onjuist.

(i) t.a.v. de aard van het document:

- 2.2 Geen vertrouwelijk stuk. Het was geen vertrouwelijk document dat uitsluitend (*for your eyes only*) was bedoeld voor de burgemeester. Integendeel, het werd niet vertrouwelijk behandeld en de betrokken opstellers beoogden verdere (heimelijke) verspreiding. De opstellers beoogden het ook zelf te gebruiken zoals uit hun eigen e-mails blijkt. Dat wordt bevestigd door het feit dat het document bewust anoniem was opgesteld en geen auteur vermeldde. En ook de informele betrokkenheid van deze anonieme auteur – een gepensioneerd ambtenaar – wijst daarop.

- 2.3 Geen neutrale “inventarisatie”. Het document is allerm minst een “inventarisatie” zoals de rechtbank meent. Een inventarisatie is een neutrale beschrijving van (feitelijke) gegevens zonder subjectieve conclusies en oordelen (denk aan een inventarisatie van nieuwsberichten (een knipselkrant) of een inventarisatie van monumenten in een gemeente). Het ondermijningsdocument is daarentegen een zwartboek waarin burgers anoniem door de opstellers worden beschuldigd van ondermijning, zij worden als fout gekwalificeerd, verdacht gemaakt. De opstellers wanen zich aanklager en rechter tegelijk. Dat blijkt reeds uit de volgende conclusie en samenvatting op pagina 4 van het document:

“Samengevat: de democratie van het lokale bestuur in Noordwijk is jarenlang ondermijnd geworden. Onder “ondermijning van de democratie” wordt verstaan de bestuursituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld... en wordt in dit document verder beschreven, onderbouwd en toegelicht.”

- 2.4 De verantwoording is vals. De opstellers van het document hebben daarbij bewust misleid aangaande de aard en herkomst van het document, door de valse verantwoording die het bevat. Het is in strijd met de waarheid gepresenteerd als een rapport van het college van B&W ten behoeve van het nieuwe, opvolgend college van B&W.

- 2.5 Niet gebaseerd op openbare bronnen. Geheel onjuist is eveneens de overweging van de rechtbank dat de beweringen en verdachtmakingen in het document uit openbare bronnen zouden zijn gehaald. Het overgrote deel van de aantijgingen jegens leden van het collectief, waaronder de daarin genoemde raadsleden zoals [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

■■■■■, en Stichting PIN met voorzitter ■■■■, was nieuw en heeft nooit eerder in enig rapport of mediapublicatie gestaan. Ook dit is door de rechtbank helemaal niet getoetst, maar zonder onderzoek ten onrechte voor waar aangenomen.

- 2.6 Wel verwijst de rechtbank naar twee rapporten uit 2004 ■■■■■ en financiële onderzoekscommissie vanuit de gemeenteraad), deels aangestuurd door ■■■■, een van de opstellers van het document. In die rapporten wordt geen van de beschuldigingen uit het document (“malversaties” etc.) hard gemaakt. De rechtbank negeert bovendien dat (afgezien van ■■■■ van het collectief alleen ■■■■ in deze rapporten is genoemd. Hij werd daarbij in verband gebracht met ‘schijn van belangenverstrengeling’. Destijds werd dit echter ter toetsing aan het OM voorgelegd waarop OvJ Steen op 5 juli 2004 aan burgemeester ■■■■ schreef: *“Ik zie niet dat er op grond van de voorliggende rapporten een verdachte aangewezen kan worden voor enig misdrijf. Iemand is verdachte als uit feiten en omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit (artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering). Dit vermoeden komt niet naar voren uit de eerder genoemde rapporten....”*. Mede op basis hiervan heeft de gemeenteraad in datzelfde jaar 2004 definitief een streep gezet onder deze ‘kwestie’. Dat een en ander desondanks opnieuw in het document is opgerakeld, waarbij het bovenstaande geheel wordt verzwegen, noemde deskundige Prof dr. ■■■■ ‘stuitend’ (zie zijn verklaring d.d. 18 juli 2024).

(ii) t.a.v. de opdracht:

- 2.7 Er was geen opdracht van ■■■■. De rechtbank is voorbijgaan aan de totstandkomingsgeschiedenis zoals is vastgelegd na onderzoek door gemeentesecretaris ■■■■, waar ook de gemeente zijn standpunt op heeft gebaseerd. ■■■■ heeft overigens zelf in de Leeuwarder Courant in 2024 opnieuw bevestigd dat hij geen opdrachtgever was, toen deze zaak al voor vonnis stond. Gedaagden stonden niet toe dat dit feit alsnog ter kennis van de rechtbank werd gebracht.

(iii) t.a.v. de bevoegdheid:

- 2.8 Geen bevoegdheid van burgemeester. Uitvoerig heeft de Gemeente zelf gemotiveerd dat ■■■■ niet bevoegd was tot het geven van de externe opdracht. De gemeente heeft dit uiteengezet in de conclusie van antwoord in de vrijwaringszaak. De rechtbank is niet op de stellingen van de gemeente (die het collectief had overgenomen) ingegaan, maar volstaat met een simpele verwijzing naar de wetsgeschiedenis van art. 170 Gw en motiveert evenmin waarom hier sprake zou zijn van een ernstig incident dat als integriteitsschending kwalificeert een dergelijke bevoegdheid zou rechtvaardigen (de publicatie van de Transparantkrant in december 2018 kwalificeert uiteraard niet als een dergelijk incident, daargelaten dat het grootste deel van de verdacht gemaakte burgers hiermee niets te maken had). De veelzeggende feiten rondom de opdrachtverstrekking (gepensioneerd ambtenaar als opdrachtnemer), aard van de opdracht en de betrokkenheid van drie (oud-)wethouders, verzwijging voor de overige leden van het college, zijn daarbij volledig genegeerd.
- 2.9 Strijd met protocol. De door de rechtbank geschetste handelwijze (zie sub 4.15 – 4.19 van het vonnis) is bovendien flagrant in strijd zijn met het protocol dat speciaal door het Ministerie van Binnenlandse Zaken is opgesteld voor integriteitskwesties waar de

burgemeester een regisserende rol heeft op de voet van art. 170 lid 2 Gemeentewet. “(...) *Als sprake is van een vermoeden van een integriteitsschending, wordt daar zorgvuldig mee omgegaan. Dit protocol beschrijft hoe te kunnen handelen bij een vermoedelijke integriteitsschending. Een duidelijk en eenduidig protocol is van belang voor iedereen die betrokken is bij een dergelijk vermoeden. Het gaat dan om degene die het vermoeden uit (hierna: de melder), degene over wie een melding wordt gedaan en de verschillende functionarissen die betrokken zijn bij de afhandeling zoals de [burgemeester, commissaris van de Koning, voorzitter] en [de gemeenteraad, provinciale staten, het algemeen bestuur]. Het protocol drukt uit dat de politieke ambtsdragers van [gemeente/provincie/waterschap] **bij een vermoeden van een integriteitsschending belang hechten aan zorgvuldigheid en onpartijdigheid. In die gevallen waarin het tot een onderzoek komt staat waarheidsvinding daarbij centraal. Individuele of partijpolitieke opvattingen zijn daaraan ondergeschikt. Op deze wijze wordt invulling gegeven aan een proces dat zich kenmerkt als procedureel rechtvaardig.** (...)”.*

- 2.10 Dit klemmt temeer nu de rechtbank er geheel aan voorbij gaat dat in het document bij totstandkoming en verspreiding in december 2018, verschillende op dat moment zittende raadsleden en wethouders ernstig worden beschuldigd, waaronder [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], wethouder [REDACTED] etc. Op hen is genoemd protocol zonder meer van toepassing. Dit geldt echter ook voor oud-gemeentebestuurders en Noordwijkse burgers. Reeds daarmee is gegeven dat de totstandkoming van het document *partijdig, onzorgvuldig, procedureel onrechtvaardig* en daardoor onrechtmatig was.

(iv) t.a.v. zorgvuldigheidseisen mbt informeel onderzoek en analyse van integriteit personen

- 2.11 Voor ieder integriteitsonderzoek dat de overheid uitvoert naar burgers gelden zorgvuldigheidseisen en een wettelijk kader. Waarheidsvinding staat daarbij altijd voorop (zie ook het protocol zoals hierboven aangehaald). Hier is de rechtbank volledig uit de bocht gevlogen.
- 2.12 Het oordeel van de rechtbank dat [REDACTED] en de opstellers van het document zich niet aan zorgvuldigheidseisen hoefden te houden en dat de feitelijke juistheid niet behoefde te worden getoetst, is fundamenteel fout, werkt willekeur, laster, en machtsmisbruik in de hand en krijgt hiermee gevaarlijke precedentwerking. (Zie ook de opinie van prof [REDACTED] In het recht (in de wet noch in de rechtspraak) bestaat er geen verschil tussen een officieel en informeel integriteitsonderzoek. Een integriteitsonderzoek of -beoordeling door / binnen de overheid zal altijd aan wettelijke eisen moeten voldoen en binnen een wettelijk kader moeten plaatsvinden. Vooral als het heimelijk gebeurd (denk daarbij bijvoorbeeld aan het wettelijk kader van een onderzoek op grond van de wet Bibob). Daarbij maakt geen verschil of zo'n onderzoek zich richt tegen (oud-)raadsleden of burgers die geen publieke functie in de gemeentepolitiek hebben uitgeoefend. Het collectief bestaat uit beide groepen.

(v) Het collectief is genegeerd

- 2.13 Rechtsweigerig. De rechtbank negeert de overige leden van het collectief, de belangen van de lastgevers, de daaraan ten grondslag gelegde feiten. De rechtbank heeft bovendien genegeerd dat het collectief voor slechts een klein deel bestaat uit mensen die betrokken

zijn bij vastgoed maar ook oud-raadsleden, burgers en een stichting die zich beijvert voor transparantie in de politiek. Er wordt slechts één slordige zin aan gewijd in het vonnis zonder motivering: *ro 4.52. De slotsom is dat de vorderingen van [REDACTED] c.s. (ook voor zover zij de leden van het collectief hebben willen vertegenwoordigen) worden afgewezen.* Feitelijk komt dit neer op rechtsweigering.

- 2.14 Ook uit de gepubliceerde samenvatting van het vonnis blijkt dat de rechtbank het geschil heeft misvormd en eigenhandig heeft gewijzigd in een ondeugdelijke alternatieve casus van “twee vastgoedondernemers”:

<https://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBDHA:2025:3453>

“Twee vastgoedondernemers Noordwijk niet onrechtmatig behandeld

Twee vastgoedondernemers in Noordwijk zijn niet onrechtmatig behandeld door de personen die hebben bijgedragen aan het opstellen van het document “Ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur in Noordwijk” en het (beperkt) verspreiden daarvan. Dat volgt uit een uitspraak in een bodemprocedure bij de rechtbank Den Haag. In het document worden de ondernemers, die beiden jarenlang betrokken zijn (geweest) bij de lokale politiek in Noordwijk, in verband gebracht met verwijtbare ondermijning binnen die gemeente (...).”

- 2.15 Valse frame van twee vastgoedondernemers. Hoe fout dat is blijkt reeds hieruit: van de elf natuurlijke personen die deel uitmaken van het collectief dat de procedure aanhangig heeft gemaakt is slechts één persoon vastgoedondernemer [REDACTED]. Het collectief bestaat hoofdzakelijk uit oud-raadsleden, burgers, en dus slechts één vastgoedondernemer [REDACTED]. [REDACTED] is onterecht als vastgoedondernemer aangeduid. Dat is een verzinzel. Hij is oud-raadslid en oud-wethouder en tegenwoordig is hij consultant.
- 2.16 “Victim blaming”. Tot slot is van belang dat de rechtbank het collectief, nota bene de betrokken inwoners van Noordwijk die door het document werden belast, verantwoordelijk houdt voor de openbaarmaking van het zwartboek. De rechtbank meent dat *door toedoen van* het Collectief het document openbaar is geworden, door een WOB-verzoek, terwijl dat niet de bedoeling was. Dat is een vorm van *victim blaming*.
- 2.17 Allereerst gold dit niet het collectief. Het WOB-verzoek was door [REDACTED] [REDACTED] ingediend op persoonlijk titel. Alleen door de publieke onthulling van het heimelijke zwartboek en van de opstellers ervan, kon de laster effectief worden bestreden.
- 2.18 Daarbij komt dat de onrechtmatige aard van het document uiteraard los staat van de wijze waarop het wordt verspreid. Alleen de omvang van de schade wordt daardoor bepaald. De rechtbank is er aan voorbijgegaan dat het document door [REDACTED] cs stiekem werd gebruikt en werd verspreid, zoals zij beoogden en ook zelf hebben erkend in hun emailcorrespondentie.
- (vi) Onterecht beroep op art. 22 Provinciewet**
- 2.19 Aan [REDACTED] komt geen beroep toe op juridische onschendbaarheid voor wat betreft de verspreiding van de verkorte versie van het document. Hij schendt diverse normen

(schending vertrouwelijkheid, aantasting eer en goede naam derden) en handelt daardoor onrechtmatig door het verkorte document te verspreiden. Art. 22 Provinciewet geldt hier niet omdat de verstrekking een informeel karakter had, wat wordt bevestigd door het feit dat het welbewust niet naar alle woordvoerders is gestuurd (het CDA werd hiervan uitgezonderd), juist om derden (onder wie [REDACTED] op die wijze heimelijk achter de rug van anderen zwart te maken. (Zie voor een zeer vergelijkbare zaak van een gemeenteraadslid, Hoge Raad 16 mei 2017 ECLI:NL:HR:2017:883: Geen immuniteit voor fractievoorzitster lokale politieke partij nu het ging om uitlatingen tijdens een informeel overleg, zonder voorzitter en zonder notulist, binnen vergadering Werkgeverscommissie Alphen aan den Rijn. Dit overleg kon niet worden aangemerkt als een vergadering van een bestuurscommissie).

(vii) het verweer Van Rijnberk geen rechtvaardiging

- 2.20 Er is geen rechtvaardiging voor het zwart maken van derden op grond van een brief die [REDACTED] had geschreven. Bovendien was deze brief van [REDACTED] op zichzelf (reeds) een reactie op een (aantoonbaar onjuiste) verdachtmaking die [REDACTED] eerder jegens [REDACTED] had geuit.

3. Conclusie

- 3.1 Het vonnis is op tal van gronden zowel juridisch als feitelijk ondeugdelijk en onjuist. In deze notitie zijn een aantal ondeugdelijke gronden en overwegingen genoemd. Deze opsomming is niet uitputtend. Er zijn nog veel andere onderdelen van het vonnis die geen stand zullen kunnen houden. Dat gaat het bestek van deze beknopte notitie te buiten maar deze zullen in hoger beroep naar voren worden gebracht. Het commentaar in deze notitie vormt niettemin de basis voor de grieven in appel. Hoger beroep is alleszins terecht en kansrijk.
- 3.2 De appeltermijn is drie maanden en loopt af op 12 juni 2025 (dat wil zeggen dat voor 12 juni a.s. moet worden gedagvaard op een zelf te bepalen termijn –minimaal acht dagen– waarbinnen de zaak wordt aangebracht bij het Hof, waarna appellant maximaal tien weken heeft voor het indienen van een memorie van grieven).
- 3.3 Ook de gemeente ontkomt niet aan appel tegen dit vonnis mijns inziens. Wanneer de gemeente daarvan afziet, zou dit betekenen dat de gemeente de conclusie accepteert dat het de gemeente is die verantwoordelijk is voor de totstandkoming en inhoud van het zwartboek.
- 3.4 Dat is niet alleen in strijd met de eigen stellingen van de gemeente, het is ook onverenigbaar met de publieke verklaring van de gemeente d.d. 25 juni 2021:

“Het college heeft met verbazing kennis genomen van het document vanwege de toonzetting als ook vanwege van de totstandkoming ervan. Zo is bijvoorbeeld geen opdracht verstrekt voor het opstellen van het document door het toenmalige college terwijl de toenmalige burgemeester heeft aangegeven evenmin opdracht te hebben gegeven. Ook heeft het toenmalige college als orgaan geen kennis genomen van het document. Verder is het document niet officieel geregistreerd, is er geen duidelijke bronvermelding opgenomen in het document en is er geen sprake van hoor en wederhoor geweest. Het college vindt dat dit document de gemeente Noordwijk onwaardig is. Het college neemt dan

ook nadrukkelijk afstand van het document. Het is betreurenswaardig dat zo veel personen en bedrijven op deze manier in verband zijn gebracht met dit onderwerp.”

- 3.5 Wanneer de aansprakelijkheid van de gemeente jegens het collectief wordt vastgesteld, met instandhouding van het vonnis van 12 maart 2025, zal de gemeente zich niet kunnen verhalen op de direct verantwoordelijken (de opstellers). Zonder vernietiging van het vonnis dat is gewezen tussen [REDACTED] c.s. en de gemeente zullen [REDACTED] c.s. in dat geval evenmin tot restitutie van onverschuldigd betaalde kosten van rechtsbijstand kunnen worden gehouden.
- 3.6 Ik raad het collectief aan om hangende het hoger beroep in ieder geval over te gaan tot (voorwaardelijke) aansprakelijkheidstelling van de gemeente. Mocht ook het Gerechtshof Den Haag vinden dat niet de opstellers maar de gemeente verantwoordelijk is - en daardoor schadeplichtig - voor het onrechtmatige document, zal dat leiden tot een schadeclaim richting de gemeente. In dat geval staat immers vast dat het document – anders dan gesteld door de gemeente (die daarin werd gevolgd door het collectief) - formeel een gemeentelijk document is.
- 3.7 Die aansprakelijkheidstelling kan meteen gevolgd worden door een procedure ter voorkoming van vertraging. Eventueel kan met de gemeente worden afgesproken om deze voorwaardelijke aansprakelijkheidstelling eveneens aan het Gerechtshof Den Haag voor te leggen. Dan oordeelt het hof over de rechtsverhouding van alle betrokken partijen. Dat is goed voor de rechtszekerheid, scheelt tijd en is kostenefficiënter.
- 3.8 Ik voeg daar aan toe dat het collectief dan jegens de gemeente een extra rechtsgrond voor schadevergoeding heeft, omdat op de voet van AVG de persoonsgegevens onrechtmatig zijn verwerkt en het collectief (ook) uit dien hoofde rechtzetting en schadevergoeding kan vorderen. Indien [REDACTED] c.s. zich achter de gemeente zullen mogen blijven verschuilen, ligt het aldus in de rede dat – linksom of rechtsom – de gemeente aansprakelijk is. In dat geval zal het collectief ook alle gemaakte kosten van rechtsbijstand moeten vorderen.

MK